

- 2) dane techniczne stacji radiowej (typ, model, producent, rodzaje urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych, rodzaje anten nadawczo-odbiorczych),
- 3) adres miejsca zainstalowania stacji radiowej,
- 4) pisemną zgodę administratora lub właściciela lokalu, obiektu lub nieruchomości na zainstalowanie stacji radiowej.

§ 6. Posiadanie i używanie przez misje zagraniczne, międzynarodowe organizacje międzyrządowe i członków personelu misji zagranicznych, a także funkcjonariuszy międzynarodowych organizacji międzyrządowych urządzeń odbiorczych służących do odbioru programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawanych w systemie satelitar-nym nie wymaga, na zasadzie wzajemności, zezwolenia.

§ 7. Audycje nadawane przez urządzenia megafonowe, telewizję przewodową oraz zestawy audiowizualne zainstalowane na terenie siedziby misji zagranicznej lub międzynarodowej organizacji międzyrządowej nie mogą być słyszalne i widzialne poza tym terenem.

§ 8. Wnioski w sprawach, o których mowa w § 2—4, składa się za pośrednictwem Protokołu Dyplomatycznego

Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Zezwolenia wydaje się na zasadzie wzajemności.

§ 9. 1. W razie stwierdzenia, że urządzenia telekomunikacyjne i stacje radiowe używane przez misje zagraniczne lub międzynarodowe organizacje międzyrządowe powodują zakłócenia w działaniu innych urządzeń telekomunikacyjnych i stacji radiowych poza terenem misji zagranicznej lub organizacji międzyrządowej, misja lub organizacja międzyrządowa obowiązana jest do podjęcia właściwych środków w celu usunięcia tych zakłóceń.

2. W szczególnych przypadkach ze względu na interes Państwa może być w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych wstrzymana lub ograniczona praca określonych urządzeń telekomunikacyjnych lub stacji radiowych w drodze cofnięcia danego zezwolenia lub ograniczenia wydanych uprawnień.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*

65

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 13 marca 1989 r.

w sprawie zasad udzielania zezwoleń dewizowych na prowadzenie punktów kupna i sprzedaży walut obcych.

Na podstawie art. 21 ust. 2 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenie dewizowe na prowadzenie punktu kupna i sprzedaży walut obcych, zwane dalej „zewoleniem”, jest udzielane przez Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, jako indywidualne zezwolenie na wniosek.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 3, powinien zawierać:

- 1) wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie,
- 2) określenie okresu, na jaki zezwolenie ma być udzielone, oraz terminu uruchomienia punktu kupna i sprzedaży walut obcych,
- 3) wskazanie adresu oraz danych o pomieszczeniu, w którym będzie prowadzona sprzedaż i kupno walut obcych,
- 4) udokumentowane dane o posiadaniu kwalifikacji kasjera walutowego przez osoby, które będą prowadziły kupno i sprzedaż walut obcych,

5) oświadczenie w sprawie karalności za przestępstwo skarbowe, przeciwko mieniu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez osobę, której ma być udzielone zezwolenie, oraz przez osoby, które będą prowadziły kupno i sprzedaż walut obcych, lub dane o karalności.

3. Nie stosuje się wymagań ustalonych w ust. 2:

- 1) pkt 4 i 5, jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia został złożony przez bank,
- 2) pkt 5, jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia został złożony przez inną osobę prawną niż bank.

4. Przed udzieleniem zezwolenia NBP może:

- 1) zażądać uzupełnienia danych zawartych we wniosku, jeżeli nie czyni on zadość wymaganiom ustalonym w ust. 2,
- 2) sprawdzić dane, o których mowa w ust. 2 pkt 3, zawarte we wniosku,
- 3) poddać sprawdzeniu fachowe przygotowanie osoby wskazanej we wniosku jako przewidzianej do prowadzenia kupna i sprzedaży walut obcych.

§ 2. Zezwolenie może być udzielone na czas oznaczony lub na czas nieoznaczony.

§ 3. NBP udzieli zezwolenia, jeżeli:

- 1) zostało zapewnione prowadzenie kupna i sprzedaży walut obcych przez osoby posiadające kwalifikacje kasjera walutowego,
- 2) pomieszczenie przeznaczone na punkt kupna i sprzedaży walut obcych umożliwia właściwe prowadzenie działalności określonej w zezwoleniu,
- 3) osoby określone w § 1 ust. 2 pkt 5 nie były karane za przestępstwo wymienione w tym przepisie.

§ 4. 1. Na każdy punkt kupna i sprzedaży walut obcych wydawane jest odrębne zezwolenie.

2. Do każdego zezwolenia stosuje się obowiązek spełnienia warunków określonych w załączniku do zarządzenia.

§ 5. Zasady pobierania opłat z tytułu udzielenia zezwolenia są określone odrębnie.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1989 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: Z. Pakuła

^ Załącznik do zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 13 marca 1989 r. (poz. 65)

WARUNKI OBOWIĄZUJĄCE PRZY PROWADZENIU PUNKTU KUPNA I SPRZEDAŻY WALUT OBCYCH

1. Punkt kupna i sprzedaży walut obcych, zwany dalej „punktem”, powinien być zaopatrzony w:

- 1) oznaczenie, umieszczone na zewnątrz w widocznym miejscu,
- 2) pieczętkę lub druki firmowe,
- 3) pieczętkę imienną kasjera,
- 4) zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych; których kupno i sprzedaż prowadzona jest w punkcie,
- 5) tablicę informacyjną zawierającą wykaz skupowanych i sprzedawanych walut oraz ceny kupna i sprzedaży,
- 6) tablicę informującą osoby zagraniczne, iż:
 - a) waluta polska zakupiona w punkcie nie podlega wymianie na walutę obcą,
 - b) sprzedaż w punkcie waluty obcej nie stanowi spełnienia obowiązku wymiany walut obcych, wynikającego z przepisów prawa dewizowego,
- 7) rejestr kupowanych i sprzedawanych walut według następującego wzoru:

Lp.	USD	DEM	Nazwa innej waluty	Zakup		Sprzedaż	
				data	zapłata w złotych	data	kwota wpływów w złotych

Zapisy w rejestrze powinny być czynione bezzwłocznie po dokonaniu zakupu lub sprzedaży waluty obcej.

2. Punkt wydaje na żądanie dowód imienny bądź na okaziciela potwierdzający fakt dokonania transakcji według następującego wzoru:

Nazwa osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej lub imię i nazwisko osoby fizycznej prowadzącej punkt kupna i sprzedaży walut obcych, adres punktu oraz nr zezwolenia NBP.

Data

DOWÓD KUPNA-SPRZEDAŻY *) WALUT OBCYCH

Imię i nazwisko

Adres

Nazwa i kwota kupionej-sprzedanej *) waluty	Cena	Równowartość w zł

.....
(podpis kasjera i jego pieczęć
imienna)

*) Niepotrzebne skreślić.

3. Skupione przez punkt waluty obce nie mogą być przeznaczone na inne cele niż ich sprzedaż osobom krajowym nie będącym podmiotami gospodarczymi.

4. W razie ujawnienia wśród zaoferowanych do kup-

na albo użytych do zapłaty podrobionych lub przerobionych banknotów lub monet, kasjer powinien, jeżeli okoliczności na to pozwalają, zatrzymać fałszywe znaki pieniężne oraz zawiadomić o tym niezwłocznie właściwy urząd spraw wewnętrznych.

Oplata za prenumeratę na rok 1989 wynosi: Dziennika Ustaw zł 3.200,—; załącznika do Dziennika Ustaw zł 700,—; Monitora Polskiego zł 2.000,—.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa P-1, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.